

De heer Erik Arckens: Voorzitter, het antwoord van de minister strekt ons tot voldoening in die zin dat het inderdaad een opvolging is. Over 2 of 3 jaar, of misschien eerder al, zullen we de vraag opnieuw stellen naar de nieuwe stand van zaken.

Mijnheer Yüksel, ik begrijp u volledig, want als we zodanig gechoqueerd zijn door die eruptie van geweld, niet alleen in bioscopen, maar ook op onze eigen televisie, en daartegen willen optreden, kunnen we enkel normerend optreden, want er is geen andere mogelijkheid, tenzij we vervallen in een vorm van censuur, maar daar is niemand voor. Dat betekent dat een maatschappij zichzelf moet reguleren zonder dat ze naar andere maatregelen kan grijpen.

Desalniettemin zie ik een verhoging in aantal van dit soort films, kijken we maar naar VT4 en het aanhangseltje van VTM. Ik ben absoluut niet gelukkig met al wat we na een bepaald tijdstip te zien krijgen. Met of zonder normering is dat geen goede zaak voor de opvoeding van de jeugd.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Yüksel, het is ondertussen wel zo dat die wet van 1920 blijft gelden, de labeling is er dus. Het is niet zo dat die wegvalt en dat er niets meer is. Ik ben het met u eens dat ze voor verbetering vatbaar is en dat die verbetering er zo snel mogelijk moet komen. Ik vrees dat we nu opnieuw wat vertraging zullen oplopen door de verkiezingen die eraan komen op 13 juni en ik roep alle partijen op om ervoor te zorgen dat dit, als er een federaal regeringakkoord komt, er ook uitdrukkelijk in staat, want dat zal de enige manier zijn om het echt te verankeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de gevolgen van de maximumfactuur in het onderwijs voor de cultuurparticipatie van kinderen en jongeren

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, sinds het schooljaar 2008-2009 is er een maximumfactuur ingevoerd waardoor de grensbedragen voor bepaalde kosten die de school aan de ouders mag factureren, worden vastgelegd.

Ik stel deze vraag met enige terughoudendheid, want op zich ben ik het principe van de maximumfactuur genegen, maar naast wat ik hiervoor uit de documenten van de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra (VVC) heb gehaald, kreeg ik van de culturele diensten en instellingen uit mijn eigen stad, van de gemeenteraadscommissie, zonder ernaar te vragen, hetzelfde verhaal te horen over de achteruitgang van de cultuurparticipatie van kleuters en kinderen uit het lager onderwijs.

Er is dus een scherpe maximumfactuur van 20 euro per kleuter en 60 euro per leerling van het lager onderwijs voor de zogenaamde bijkomende activiteiten, zoals toneelbezoek, of voor bijkomende materialen, bijvoorbeeld een abonnement op Zonnekind.

Samen met de collegagroep Jeugd, zijn VVC en Lokaal, Cultuur en Steunpunt (LOCUS) bezorgd over de mogelijke gevolgen of neveneffecten van de maximumfactuur. Ze zijn, ondersteund door de directies en de culturele centra, op zoek gegaan naar cijfermateriaal om dat verhaal al dan niet te staven. Ze hebben een en ander uitgezocht op basis van cijfermateriaal dat beschikbaar is bij het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, waaronder de culturele centra voor hun subsidies ressorteren. Ze konden beschikken over een aantal Excel-tabellen en ander materiaal.

De vaststelling van hun onderzoek op basis van die cijfers, is dat de cultuurcentra tussen 2006 en 2009 een constant aanbod voor de scholen hadden van circa 850 activiteiten per jaar voor

kleuters en 1800 activiteiten per jaar voor het lager onderwijs. In 2008 stelden ze een duidelijke daling vast van het aantal deelnames van kleuters. In 2009 blijft de kleuterdeelname op het niveau van 2008 of anders gezegd, de dalende trend van 2008 wordt bevestigd. Het effect is voor het eerst te zien in 2009 in het aantal deelnames van leerlingen in het lager onderwijs, want de participatie daalde in 2009 met 8,4 procent in vergelijking met het eerste referentiejaar, 2006. Ze stellen ter vergelijking ook vast dat in het secundair onderwijs, waar de maximumfactuur niet geldt, de participatie wel constant bleef.

De conclusie is dat de participatie van de basisscholen daalt ondanks de verhoogde inspanningen van de cultuurcentra met verlaging van de ticketprijzen, het overleg met de scholen en de financiële tegemoetkoming in het busvervoer. Ik meen trouwens dat het busvervoer de grote dader is. Mijn kinderen gaan ook naar een landelijke school en ze kunnen nergens naartoe als de school geen bus inlegt. Die bus is werkelijk het pijnpunt om te participeren.

Ik denk dat er een project loopt met het Departement Onderwijs, maar misschien komen we daar nog op terug. De cultuurcentra moeten zelf naar buiten gaan en dichterbij de scholen programmeren, bijvoorbeeld in wijkhuizen. Dit heeft niet altijd het gewenste effect, waardoor de participatie blijft dalen of gedaald is.

Ik kan niet anders dan vaststellen dat de scholen de extra werkmiddelen die ze wel hebben gekregen – een school heeft nog nooit zoveel middelen gekregen – voor andere doeleinden gebruiken dan bijvoorbeeld voor cultuurparticipatie. Dat is wel duidelijk.

Ze bezorgden het rapport ook aan de minister van Onderwijs. Ik zal me beperken tot de insteek cultuurparticipatie. Het is duidelijk: het effect leidt tot iets wat haaks staat op de beleidsdoelstellingen met betrekking tot kunst- en cultuurparticipatie.

Minister, uzelf en uw voorgangers hebben cultuurparticipatie altijd sterk onderstreept. Ik denk dat wij allen dit doen omdat we ook weten hoe belangrijk cultuurparticipatie op jonge leeftijd ook is om ook op latere leeftijd cultuurparticipant te kunnen zijn. Het zou dus jammer zijn dat het effect van de maximumfactuur net is dat die participatie achteruitgaat.

De initiatiefnemers van dit onderzoek – de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra vzw (VVC) en Lokaal, Cultuur en Steunpunt (LOCUS) – pleiten niet voor de afschaffing van de maximumfactuur, maar wel voor een bijsturing van het beleid. Ze willen samen met de ministers en alle betrokkenen nadenken over hoe een volwaardige kunst- en cultuureducatie op school kan worden gerealiseerd binnen het gelijkekansenonderwijs. Dat is een mooie intentie, maar die – zacht uitgedrukt – nogal vaag blijft.

De VVC vraagt om een grondig gesprek over deze cijfers in de context van hun eigen beleidsintenties: betere kunst- en cultuureducatie in het leerplichtonderwijs, verhoging van de culturele competenties, cultuurparticipatie enzovoort. De woorden en de doelstellingen zijn ons vertrouwd. De cultuurcentra pleiten voor een financieel, inhoudelijk en ondersteunend stimuleringsbeleid vanuit de Vlaamse overheid inzake cultuureducatie in het leerplichtonderwijs.

Ik ben al ongeveer 10 jaar betrokken bij gesprekken, ook met Onderwijs, om te proberen om cultuur een actievere plaats te geven in het leerplichtonderwijs. Ik moet zeggen dat het tot nu toe zeer weinig effect heeft gehad. Het blijven duidelijk twee gescheiden werelden die elkaar maar moeizaam vinden.

Minister, bent u zich bewust van dit effect van de maximumfactuur, namelijk van de dalende participatie? Deze daling, die haaks staat op de beleidsdoelstelling van stijgende cultuurparticipatie, moet volgens mij dringend worden gekeerd. Hoe denkt u vanuit uw bevoegdheid een kentering teweeg te kunnen brengen? De cultuurcentra zeggen dat ze niet tegen de maximumfactuur zijn. Ik ben zelf ook niet tegen de maximumfactuur. Dat betekent dat er ofwel een mentaliteitsverandering moet plaatsvinden in de hoofden van de

schooldirecties, zodat ze cultuur hoger op de ranglijst van bestede budgetten zetten, ofwel moet u iets extra doen, anders blijft er een daling. Kunt u vanuit de cultuurbudgetten hier niet op inzetten? Hoe denkt u cultuureducatie in het kleuter- en lager onderwijs een grotere rol te laten spelen?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat iedereen de bekommernissen van collega Caron deelt. Ik kan als schepen voor Toerisme ook getuigen dat ik vanuit dezelfde invalshoek wordt geconfronteerd met vragen van leerkrachten die echt geëngageerd en gemotiveerd zijn om cultuurparticipatie van kinderen te verhogen, om verminderde tarieven of gratis toegangskarten voor evenementen, rondleidingen enzovoort. Ook de steden en gemeenten worden met die vragen geconfronteerd. Men zal, eventueel via de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), in overleg moeten gaan met de steden en gemeenten om tot een oplossing te komen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, ik sluit me ook graag aan. Deze bekommernis leeft ook heel erg in de commissie voor Onderwijs. Op beide flanken wordt er dus regelmatig over het probleem gepraat.

De daling aan cultuurparticipatie doet zich vooral bij de kleuters voor. Volgens de cijfers van VVC en LOCUS zou het om ongeveer 21 percent gaan, in vergelijking met de situatie voor de maximumfactuur. Eigenlijk is dat des te jammer omdat we in Vlaanderen over een zeer rijk en gediversifieerd kunst- en cultuureducatief aanbod beschikken. Dat aanbod is niet verminderd, maar gelijk gebleven. Het aanbod blijft kwalitatief stijgen, en desondanks daalt de participatie van vooral kleuters, maar ook van kinderen van de lagere school.

Ik heb een schriftelijke vraag gesteld aan de minister van Onderwijs. Hij is bezig met een evaluatie van de maximumfactuur. Hij zei me dat het Steunpunt Studie- en Schoolloopbanen dit najaar de resultaten van een evaluatie zal bekendmaken. Het document van de VVC en LOCUS, waarop de vraag van de heer Caron gebaseerd is, is overgemaakt door de minister van Onderwijs aan dat steunpunt. In het najaar zullen we meer concrete gegevens hebben. Dan moeten we verder nagaan hoe we er een mouw aan kunnen passen.

Over het principe van de maximumfactuur bestaat een vrij brede consensus. Wat me opvalt, is wel dat het bedrag van de maximumfactuur bij de kleutertjes zeer scherp is. Ik vraag me af of een lichte verhoging van dat bedrag misschien voldoende zou zijn om een groot deel van de cultuurparticipatie door kleuters op te vangen. Ik weet het niet, maar 20 euro op jaarbasis lijkt me zeer weinig. We hoeven niet noodzakelijk de debatten over de grote principes te herbeginnen. Misschien kan de sleutel liggen in de nuchtere vaststelling dat 20 euro op jaarbasis voor de maximumfactuur te laag is.

De heer Philippe De Coene: Ik wil me namens mijn fractie even aansluiten. Het stemt me gelukkig dat de heer Caron, zelfs al heeft hij het over het effect van de maximumfactuur, zelf zegt dat hij dat met enige voorzichtigheid doet. Zoals de heer Delva zegt, is er een evaluatie over het concept van de maximumfactuur lopende. De resultaten zullen bekend zijn in het najaar. Toen men dat toch wel zeer vernieuwende concept invoerde, was men van meet af aan bereid om, waar nodig, aan zelfkritiek en aan verbetering te doen.

De cijfers leren ons dat ter compensatie van de maximumfactuur alleen al voor het basisonderwijs op recurrente basis 80 miljoen euro extra is uitgekeerd. Dat is nooit gezien! Bij het begin van de vorige legislatuur werd een kind in het basisonderwijs door de gemeenschap gedoteerd met 421 euro. Op het einde van de legislatuur, met inachtneming van de compensaties voor de maximumfactuur, was dat gestegen tot 655 euro. Dat is een stijging van om en bij de 55 percent extra bij wat er al was.

Bij zo'n evaluatie moeten we niet enkel zeer terecht de vaststelling maken dat culturele centra en podiumactiviteiten allerhande minder het publiek trekken waar we vandaag over spreken. Voornamelijk moet er een inwendig onderzoek gebeuren. Dat is ook de ambitie van de evaluatie. Wat gebeurt er met meer middelen? De school krijgt objectief – niemand kan dat weerleggen – opmerkelijk meer middelen dan vroeger. Meer nog: het gaat niet over gemiddelden, maar over elke school in Vlaanderen. Er zijn er die veel meer hebben gekregen of een beetje meer, maar ze hebben allemaal meer gekregen. Opvallend is dat bepaalde eindbestemmingen, zoals de culturele centra en musea, vaststellen dat ze deze generaties niet meer binnen krijgen en zich afvragen waaraan dat te wijten zou zijn.

Ik heb ooit een stuk gelezen in een lokale krant dat de maximumfactuur een schande was. Ik vond het een schande dat die mens dat moest ondergaan. Vanuit mijn rechtvaardigheidsgevoel heb ik een bijzonder boze brief geschreven naar de minister van Onderwijs, die mij heeft geantwoord hoeveel die school de laatste jaren meer had gekregen. Dan heb ik de directeur gevraagd waar dat naartoe was en men had zichzelf iets meer comfort toegemeten. Het was niet gegaan naar waar het moest.

Zoals de heer Delva zegt, is dit een debat dat in eerste instantie in de commissie Onderwijs moet worden gevoerd. Misschien moeten er richtlijnen worden ontwikkeld bij het concept van de maximumfactuur. De heer Delva heeft gelijk dat misschien ook het delicate debat moet worden gevoerd over de hoogte van de maximumfactuur. Ik pleit voor voorzichtigheid, zeker als men partiële informatie heeft. Voornamelijk pleit ik ervoor dat er een bijzonder hard en openhartig onderzoek komt naar de interne besteding van middelen.

De heer Caron heeft gewezen op een tweede effect. In het kader van de participatie-inspanningen hebben de aanbieders van activiteiten de entreprijs zelf verlaagd. Het zijn betekenisvolle verlagingen. Als je de twee samen neemt, meer dotatie voor elke school en een verlaging van de prijs, stel ik vast dat men voor de maximumfactuur enorm veel gevraagd heeft aan die ouders om die bus te kunnen krijgen. En als ik de prijs ken van een bus, heeft men enorm veel bussen de gang op gejaagd. Ik zou dat zeer nauwkeurig onderzoeken. Ik deel de bekommernissen om het onderwijs zo toegankelijk mogelijk te houden en om de cultuurparticipatie zo open en zo attractief mogelijk te houden.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, we worden er allemaal over aangesproken. Ook ik ben de laatste maanden veel gecontacteerd over de maximumfactuur en het al of niet besteden van bijkomende bedragen aan cultuurparticipatie. Het klopt dat de minister van Onderwijs bezig is met een evaluatie van de maximumfactuur. Ik denk dat men alle effecten in kaart zal brengen, dus zeker ook die met betrekking tot cultuurparticipatie. Ik ben ervan overtuigd dat dat voldoende zal worden meegenomen.

Ik heb begrepen dat het bij de evaluatie de bedoeling is dat ook de culturele stakeholders zelf hun inbreng kunnen doen. Ik meen dan ook dat het rapport van VVC en LOCUS heel belangrijk is en moet worden ingebracht in het debat over en de evaluatie van de maximumfactuur. We kunnen er niet naast kijken. Er is een duidelijke daling sinds 2008.

Wat betreft de dalende cultuurparticipatie van het kleuter- en lager onderwijs, zijn er wel cijfers, maar een echt sluitend en duidelijk antwoord is daar nog niet op. Hoe komt dat? Er worden al heel wat inspanningen gedaan waardoor scholen naar voorstellingen kunnen gaan tegen heel voordelige prijzen. Er is op veel plaatsen bijvoorbeeld een ticketprijs van 1 euro. En toch daalt de participatie vanuit de kleuter- en lagere scholen.

Er is ook verwezen naar het vervoersprobleem. De bustarieven zijn inderdaad gestegen, maar aan de andere kant stellen we vast dat meer en meer gemeenten en centra ter plaatse gaan en aanbieden om zelf naar een school of buurtcentrum te gaan. Dat aanbod is er dus, maar blijkbaar wordt daar geen gebruik van gemaakt.

Het is niet aan mij om te oordelen of schooldirecties al dan niet cultuurminded zijn. Is er een mentaliteitsverandering nodig? Er is in elk geval iets nodig. We moeten ervoor zorgen dat er

voldoende cultuur aan bod komt in het onderwijs. Ik heb geregeld overleg met minister Smet, en we gaan dat nog wat intenser maken, om die culturele competentie meer plaats te geven in het onderwijs.

In de laatste vraag van de heer Caron werd verwezen naar een prominentere plaats voor cultuureducatie in het kleuter- en lager onderwijs. Uiteraard speelt de culturele sector zelf een cruciale rol bij het opbouwen van culturele competentie door kinderen en jongeren, binnen een formele leercontext, maar ook daarbuiten. Er is momenteel een zeer rijk en gediversifieerd kunst- en cultuureducatief aanbod voor kinderen, jongeren en volwassenen. Het is nog nooit zo groot en zo ruim geweest. Ik blijf dat ook verder ondersteunen. De cultuureducatieve organisaties en werkingen gericht op kinderen en jongeren zijn, afhankelijk van hun regelgevend kader of hun missie, actief binnen de schooltijd of soms zelfs erbuiten.

U weet, mijnheer Caron, dat ik gestart ben met het Cultuurforum. Op 7 juni mogen we de conclusies daarvan verwachten. Een van die ateliers is bezig rond cultuurcompetentie. Ik denk dat daar heel zinvolle dingen uit zullen komen.

Wat de discussie over de maximumfactuur betreft, klopt het dat scholen een pakket bijkomende middelen hebben gekregen en dat het hun missie is om dat mee in te brengen. We zien dat probleem overigens niet alleen bij scholen. Sinds een aantal middelen van Cultuur via het Gemeentefonds aan de lokale besturen worden overhandigd – ik denk bijvoorbeeld aan de culturele infrastructuur die daarmee zou moeten worden betaald – verdrikt dat bij veel lokale besturen in de grote pot en wordt dat eigenlijk niet meer aan cultuur besteed. We moeten er aandacht voor hebben dat die middelen daar wel aan worden besteed.

Ik denk dat dit eerder een opdracht is voor Onderwijs. Er moeten inderdaad misschien richtlijnen zijn over hoe die middelen moeten worden besteed.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik denk dat we met heel veel mensen hier dezelfde bekommernis delen, die ook op dezelfde principes gebaseerd is. In die zin ben ik blij met het antwoord. Ik kan alleen maar aandringen op dat overleg met uw collega en om daar genoeg op te wegen. Cultuur is in dat geval het kleine zusje van het grote Onderwijs.

Ook met wat de commissievoorzitter en de overige sprekers hebben aangebracht, kan ik in belangrijke mate meegaan. Het is goed dat de sector insteken levert, maar het is ook goed dat wij het in deze commissie Cultuur ook eens hardop zeggen. Dit gaat niet over de problematiek van de peperdure wintersportvakanties in het lager onderwijs, voor zover men daar al dan niet dezelfde, uit mijn toon vast te stellen kritische houding tegenover aanneemt. Dit gaat over fundamentele bouwstenen van de opvoeding en van de school. Cultuureducatie moet absoluut en in belangrijke mate aanwezig zijn, zeker bij die kinderen die al in een ouderlijk milieu opgroeien waar cultuur niet het eerste aandachtspunt is of aan tafel bij het middagmaal geen onderwerp is van gesprek.

Het is niet op te maken uit de studie van VVC en LOCUS, maar ik wil bijzondere aandacht vragen voor de problematiek voor wat ik de wat meer rurale gebieden zou noemen. De extra kost van het vervoer is volgens mij wel degelijk een factor. Het zou bijvoorbeeld interessant zijn om te weten of er een verschil is in participatiedaling bij scholen die cultuurvoorzieningen te voet kunnen bereiken. Hetzelfde geldt voor een deel ook voor schoolzwemmen. Ik merk dat daar hetzelfde patroon speelt. Scholen die een bus moeten inleggen om te gaan zwemmen, gaan het schoolzwemmen sneller schrappen. Zo eenvoudig is het.

Minister, u hebt gepleit voor het oormerken van cultuurbiljetten van de Vlaamse overheid bij de gemeentelijke dotaties.

De voorzitter: Dat was een vaststelling.

De heer Bart Caron: U hebt vastgesteld dat sinds de geormerkte budgetten voor culturele infrastructuur in de globale pot van het Gemeentefonds zijn terechtgekomen, de aandacht voor de culturele infrastructuur op het lokale niveau achteruit is gegaan. Tegelijk is het een pleidooi om bij de interne staats Hervorming en de administratieve vereenvoudiging die ook uw regering voor ogen heeft, erover te waken dat de niet-harde of immateriële sectoren van het beleid niet ondergesneeuwd raken. Zo niet, zal uw opvolger op dat vlak in nog moeilijker papieren zitten.

De heer Philippe De Coene: Indien het waar zou zijn dat de maximumfactuur ertoe leidt dat er een daling is van de participatie met nog extra geld, wat is het dan als er geen maximumfactuur is en ook extra geld? U hebt onmiddellijk gezegd dat het voor het secundair onderwijs niet is gedaald en niet is gestegen: het is hetzelfde gebleven. Het secundair onderwijs heeft in dezelfde beleidsperiode netto 26,8 procent meer middelen gekregen. Er was een stijging van 735 euro naar 928 euro. Blijkbaar is er met veel meer middelen geen omslag naar meer cultuurparticipatie. Dat is een indicatie die tot de verbeelding zou moeten spreken.

De heer Bart Caron: U haalt terecht een moeilijk punt aan. Bij heel veel leerkrachten is cultuur het zwakke broertje. Als ik aandrang op stevig overleg met minister Smet, dan is dat omdat wij de scholen ervan moeten overtuigen te investeren in cultuur. Dat is mijn zorg. Het lijkt gemakkelijker te investeren in computers of in meer comfort dan in cultuur. Ik wil scholen niet betuttelen, maar ik zou het wel appreciëren indien een klein deeltje van de extra ingezette middelen terecht zou komen in die cultuureducatie. Daar moeten we vanuit deze commissie voor pleiten.

De vaststelling die u doet, minister, is trouwens een beetje pijnlijk uit hoofde van de scholen zelf. Voorzitter, u zegt dat de scholen cultuur niet bovenaan hun prioriteitenlijstje zetten als het gaat over parascolaire activiteiten. Dat maakt me een beetje ongerust. Ik wil echter niet te snel oordelen. Het onderzoek zal voor meer duidelijkheid zorgen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Er is veel gezegd over bijkomende middelen voor de scholen en de aanwending daarvan. We moeten de evaluatie van de maximumfactuur afwachten. Ik veronderstel dat een deel van het document dat wordt voorbereid, over die bijkomende middelen gaat. Het is niet evident te bepalen waarvoor die moeten worden aangewend. Scholen krijgen geen bijkomend geld voor één welbepaalde opdracht.

Voor een aantal scholen zou cultuur niet de eerste zorg zijn. We weten allemaal dat we immens veel van scholen verwachten. Ik kan me dan ook inbeelden dat directeurs en leerkrachten vandaag heel wat zorgen hebben over infrastructuur, gelijkeonderwijskansen enzovoort. Ik kan me voorstellen dat bij een aantal scholen cultuur niet hoog op het lijstje staat. Ik betreur dat, maar ik begrijp het. Het is belangrijk dat we de evaluatie afwachten en nagaan hoe we scholen en directie kunnen aanmoedigen en stimuleren om dat wel te doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Theater Taptoe

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroij tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Theater Taptoe in Gent

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.